VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 15. jūlijā *

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "TVR ITALIA" reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un Kopienas vārdiskas preču zīmes "TVR" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atcelšanas process — Agrākās preču zīmes faktiska izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts

Lieta T-398/13

TVR Automotive Ltd , Vaitlija [*Whiteley*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *A. von Mühlendahl* un *H. Hartwig*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja *G. Schneider* un *S. Hanne*, vēlāk – *J. Crespo Carillo*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

TVR Italia Srl , Kanoza [*Canosa*] (Itālija), ko pārstāv *F. Caricato*, advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību par ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 14. maija lēmumu lietā R 823/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Muadib Beteiligung GmbH* un *TVR Italia Srl*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*] (referents),

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 2. augustā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 17. janvārī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 14. janvārī,

pēc 2015. gada 3. marta tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2007. gada 19. septembrī persona, kas iestājusies lietā, *TVR Italia Srl*, iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir pieteikta reģistrācija, ietilpst 12., 25. un 37. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 12. klase: “automobiļi; sporta automobiļi; kravas automašīnas; mopēdi; motocikli; divriteņi; tricikli; transportlīdzekļu un automašīnu kopumā pneimatiskās riepas un kameras; traktori; autobusi; transportlīdzekļi un automašīnas; lidmašīnas; helikopteri; planieri; laivas; gumijas laivas; kuģi; pārvietošanās līdzekļi pa sauszemi, gaisu vai ūdeni; sauszemes transportlīdzekļu dzinēji; divriteņu, motociklu, mopēdu un transporta līdzekļu rezerves daļas; laivu un lidmašīnu rezerves daļas”;

— 25. klase: “vīriešu, sieviešu un bērnu apģērbi, arī no ādas; krekli; blūzes; svārki; uzvalki; žaketes; bikses; šorti; adītas jakas un svīteri; T-krekli; pidžamas; garās zeķes; sporta krekli bez piedurknēm; korsetes; bikšturi, zeķturi; krūšturi; apakšbikses; platmales; galvas lakati; kaklasaites; lietusmēteļi; virsmēteļi; mēteļi; peldkostīmi; siltie treniņtērpi; siltas vējjakas; slēpošanas bikses; jostas; kažoki; siltās šalles; cimdi; rītasvārki; apavi kopumā, ietverot rītakurpes, kurpes, sporta kurpes, zābakus un sandales”;

— 37. klase: “darbība, kas veikta būvniecības un remonta nozarē, it īpaši elektrotehniskā rūpniecība vai mašīnbūve”.

4 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2008. gada 28. janvāra *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 4/2008.

5 2008. gada 25. aprīlī *Muadib Beteiligung GmbH* par preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz iepriekš 3. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem iesniedza iebildumus atbilstoši Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktam (tagad Regulas Nr. 207/2009 41. panta 1. punkts).

6 Iebildumu pamatojumam tika izvirzīti Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 8. panta 4. un 5. punktā (tagad Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 4. un 5. punkts) minētie pamati.

7 Tostarp iebildumi tika balstīti, pirmkārt, uz agrāku Kopienas vārdisku preču zīmi "TVR", kas reģistrēta 1998. gada 14. aprīlī ar numuru 61283 un ar ko apzīmētas "automašīnas un to rezerves daļas", kas ietilpst 12. klasē (turpmāk tekstā – "agrākā Kopienas preču zīme"), un, otrkārt, uz agrāku vārdisku preču zīmi "TVR", kas reģistrēta Lielbritānijā 2004. gada 27. februārī ar numuru 2343460 un ar ko apzīmētas preces un pakalpojumi, kas ietilpst 9., 11., 25. un 41. klasē (turpmāk tekstā – "agrākā Lielbritānijas preču zīme").

8 Pēc tam, kad persona, kas iestājusies lietā, lūdza *Muadib Beteiligung* iesniegt pierādījumus par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktu, tā iesniedza vairākus dokumentus kā pierādījumus, kas pievienoti *H.* k-dzes, kas ir sabiedrības *Marks & Clerk* advokāte preču zīmju jomā un *Muadib Beteiligung* juridiskā pārstāve saistībā ar iebildumu procesu, rakstiskajai liecībai.

9 Ar 2010. gada 21. septembra lēmumu Iebildumu nodaļa iebildumus daļēji apmierināja un daļēji noraidīja. Pirmkārt, Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus, jo tā uzskatīja, ka *Muadib Beteiligung* ir sniegusi pierādījumus par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu attiecībā uz "sporta automašīnām un to rezerves daļām", kas ietilpst 12. klasē. Otrkārt, attiecībā uz šīm pēdējām minētajām precēm, kā arī ar agrāko Lielbritānijas preču zīmi aptvertajām precēm un pakalpojumiem Iebildumu nodaļa secināja, ka starp konfliktējošām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 25. un 37. klasē, izņemot "kravas automašīnas", "traktorus", "autobusus", "mopēdus", "velosipēdus", "triciklus", "lidmašīnas", "helikopterus", "planierus", "laivas", "gumijas laivas", "kuģus", "pārvietošanās līdzekļus pa gaisu vai ūdeni"; "divriteņu un mopēdu rezerves daļas" un "laivu un lidmašīnu rezerves daļas", kas ietilpst 12. klasē. Treškārt, Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. un 5. punktu. Ceturtkārt, tā noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu "attiecībā uz iepriekš minētajām precēm un pakalpojumiem" un to apmierināja attiecībā uz "pārējām precēm, [kas ietilpst] 12. klasē".

10 2011. gada 14. aprīlī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza ITSB pieteikumu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu par Iebildumu nodaļas lēmuma atcelšanu, ciktāl ar to bija noraidīts preču zīmes reģistrācijas pieteikums.

11 2011. gada 17. aprīlī persona, kas iestājusies lietā, iesniedza ITSB pieteikumu par agrākās Kopienas preču zīmes atcelšanu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz visām precēm, kas aptvertas ar minēto preču zīmi un kas ietilpst 12. klasē.

12 2011. gada 25. maijā persona, kas iestājusies lietā, lūdza apturēt iebildumu procesu Apelācijas padomē līdz lēmuma par atcelšanas pieteikumu pieņemšanai.

13 2011. gada 15. jūlijā *Muadib Beteiligung* iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu, kā arī par pieteikumu par procesa apturēšanu, pret ko tā iebilda.

14 2011. gada 26. oktobrī Apelācijas padome nolēma apturēt iebildumu procesu līdz lēmuma par atcelšanas pieteikumu pieņemšanai.

15 Ar 2012. gada 8. maija lēmumu Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par atcelšanu, pamatojoties uz to, ka *Muadib Beteiligung* bija sniegusi pierādījumus par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu laikposmā no 2006. gada 17. maija līdz 2011. gada 16. maijam.

16 2012. gada 13. jūlijā persona, kas iestājusies lietā, par Anulēšanas nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību.

17 Ar 2012. gada 9. oktobra lēmumu Apelācijas padome noraidīja apelācijas sūdzību kā nepieņemamu, jo tā tika iesniegta novēloti.

18 2013. gada 1. martā ITSB informēja procesa dalībnieces par to, ka iebildumu procesa apturēšana ir atcelta un ka minētā procedūra ir atsākta.

19 Ar 2013. gada 14. maija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), kas *Muadib Beteiligung* paziņots 2013. gada 23. maijā, ITSB Apelācijas otrā padome apelācijas sūdzību apmierināja pilnībā, atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīja iebildumus pilnībā. Lai pamatotu savu lēmumu, Apelācijas padome būtībā norādīja, pirmkārt, ka laikposmā no 2003. gada 28. janvāra līdz 2008. gada 27. janvārim *Muadib Beteiligung* nebija sniegusi pierādījumus ne par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu (apstrīdētā lēmuma 16.–31. punkts), ne par agrākās Lielbritānijas preču zīmes faktisku izmantošanu (apstrīdētā lēmuma 32. punkts) un, otrkārt, ka iebildumi bija jānoraida, ciktāl tie bija balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu (apstrīdētā lēmuma 33.–39. punkts).

20 Pēc vairākiem atsavināšanas darījumiem prasītāja *TVR Automotive Ltd* ieguva īpašumā agrākās Kopienas un Lielbritānijas preču zīmes, kuru agrākā īpašniece bija *Muadib Beteiligung*. Tādējādi 2013. gada 1. augustā prasītāja bija norādīta ITSB un *United Kingdom Intellectual Property Office* (Apvienotās Karalistes Intelektuālā īpašuma biroja) datu bāzēs kā agrāko Kopienas un Lielbritānijas preču zīmju īpašniece.

Lietas dalībnieku prasījumi

21 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— noraidīt personas, kas iestājusies lietā, prasību atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Apelācijas padome noraidījusi iebildumus par agrākās Lielbritānijas preču zīmes neizmantošanu;

— pārējā daļā prasību noraidīt.

23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību un atstāt spēkā apstrīdēto lēmumu;

— atļaut reģistrēt pieteikto preču zīmi;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā ITSB.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

Par termiņa prasības celšanai ievērošanu

24 Vispirms ir jānoraida personas, kas iestājusies lietā, arguments, saskaņā ar kuru šī prasība esot celta novēloti.

25 Saistībā ar minēto pietiek konstatēt, ka šajā lietā saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 65. panta 5. punktu, lasot to kopsakarā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 58. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, pēc tam, kad *Muadib Beteiligung* 2013. gada 23. maijā tika paziņots apstrīdētais lēmums, termiņš prasības celšanai bija divi mēneši, kam pieskaitīts Reglamenta 60. pantā paredzētais papildu fiksētais desmit dienu termiņš par attālumu, kas, pretēji tam, ko norāda persona, kas iestājusies lietā, piemērojams attiecībā uz ikvienu prasītāju neatkarīgi no tā domicila atrašanās vietas, un tas beidzās 2013. gada 2. augustā. No tā izriet, ka prasības pieteikums, kas 2013. gada 2. augustā nosūtīts pa faksu un kura oriģināls tika nosūtīts 2013. gada 5. augustā, tika iesniegts, ievērojot minēto termiņu.

Par prasītājas tiesībām celt prasību

26 Ciktāl persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas tiesības celt prasību, jo tā neesot pierādījusi, ka ir agrāko preču zīmju īpašniece, ir jānorāda, ka prasītāja ir iesniegusi, pirmkārt, 2013. gada 1. augusta izrakstus no ITSB *CTM-online* datu bāzes, kuros tā norādīta kā agrākās Kopienas preču zīmes īpašniece, un, otrkārt, tā paša datuma izrakstus no identiskas *United Kingdom Intellectual Property Office* datu bāzes, kuros tā norādīta kā agrākās Lielbritānijas preču zīmes īpašniece un konstatēta šīs preču zīmes tālāknodošana 2011. gada 17. oktobrī un 2013. gada 3. maijā īpašuma pārejas saistībā ar mantojuma tiesībām dēļ vispirms no *Muadib Beteiligung* sabiedrībai *TVR GmbH* un vēlāk no šīs sabiedrības – prasītājai.

27 Pārāk vispārīgais un neargumentētais veids, kādā persona, kas iestājusies lietā, apstrīd agrākās preču zīmes īpašumtiesību pāreju, nevar likt apšaubīt iepriekš minēto dokumentu pierādījumu vērtību.

28 Šajā ziņā personas, kas iestājusies lietā, apgalvojums, saskaņā ar kuru, būdama "Itālijas filiāle", tā esot bijusi īstā agrākās Apvienotajā Karalistē dibinātās mātessabiedrības *TVR Engineering Ltd* tiesību un saistību pārņēmēja, nevar tikt atbalstīts. Proti, personas, kas iestājusies lietā, iesniegtajos dokumentos šī apgalvojuma pamatojumam ir vienīgi norādīts, ka minētajai mātessabiedrībai bija tikai 24 % kapitāla daļas no šīs meitassabiedrības kapitāla, un no tiem neizriet nekāda norāde par juridisko pēctecību šo abu sabiedrību starpā vai to partnerattiecībām saistībā ar to, lai minētajai meitassabiedrībai piešķirtu ar preču zīmi "TVR" apzīmēto sporta automobiļu ekskluzīvās ražošanas tiesības.

29 Šajos apstākļos personas, kas iestājusies lietā, arguments, saskaņā ar kuru prasītāja neesot argumentējusi tās tiesības celt prasību, pamatojoties uz to, ka tā neesot agrāko preču zīmju īpašniece, ir jānoraida.

30 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī prasība ir pieņemama.

Par lietas būtību

31 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus – pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu un, otrkārt, *res judicata* spēka vai *non bis in idem* principu un vispārējā tiesību principa *venire contra factum proprium* neievērošanu, kā arī Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 15. panta 1. punktu, pārkāpumu.

Par pirmo pamatu

32 Saistībā ar pirmo pamatu prasītāja izvirza Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, ciktāl Apelācijas padome ir noraidījusi iebildumus, kas balstīti uz agrāko Lielbritānijas preču zīmi, pamatojoties uz tās neizmantošanu, lai gan netika un turklāt nevarēja tikt prasīti pierādījumi par tās faktisku izmantošanu. ITSB pievienojas prasītājas izvirzītajiem argumentiem un arī secina, ka pirmais pamats ir jāapmierina. Savukārt persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka Apelācijas padome nav ņēmusi vērā agrāko Lielbritānijas preču zīmi, secinot prasītājas "preču zīmes" izmantošanas neesamību. Apstrīdētajā lēmumā esot vienīgi izvērtēta agrākās Kopienas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība un tikai šīs analīzes beigās esot minēta atsauce uz agrāko Lielbritānijas preču zīmi ar mērķi to piemērot pēc analoģijas. Turklāt, pat ja attiecībā uz šo pēdējo minēto preču zīmi piecu gadu laikposms atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktam vēl nebija beidzies, iesniegtie pierādījumi skaidri liecināja par prasītājas nodomu neizmantot minēto preču zīmi, kā arī tās aktivitātes trūkumu.

33 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka apstrīdētā lēmuma 32. punktā Apelācijas padome faktiski secināja, ka ir jānoraida iebildumi, kas balstīti uz agrāko Lielbritānijas preču zīmi, pamatojoties uz tās nepietiekamo izmantošanu, *mutatis mutandis* atsaucoties uz pierādījumu vērtējumu, kurus tā iesniegusi ar mērķi ļaut konstatēt agrākās Kopienas preču zīmes izmantošanu (apstrīdētā lēmuma 25.–31. punkts). Tomēr, kā pamatoti apgalvo prasītāja un ITSB, persona, kas iestājusies lietā, procesa ITSB laikā nav prasījusi agrākās Lielbritānijas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumus un arī pieņemamā veidā nevarēja to darīt (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2013. gada 30. maijs, *Wohlfahrt*/ITSB, C-357/12 P, EU:C:2013:356, 30. un 31. punkts). Proti, tā kā agrākā Lielbritānijas preču zīme tika reģistrēta 2004. gada 27. februārī, Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktā, lasot tos kopsakarā ar šīs pašas regulas 15. panta 1. punktu, paredzētais piecu gadu termiņš Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas dienā – 2008. gada 28. janvārī vēl nebija beidzies. Tātad Iebildumu nodaļa savā lēmumā pamatoti bija ierobežojusi savu vērtējumu tikai attiecībā uz agrākās Kopienas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumiem.

34 No tā izriet, ka Apelācijas padome nevarēja tiesiski secināt, ka iebildumi ir jānoraida, pamatojoties uz iespējamo agrākās Lielbritānijas preču zīmes nepietiekamu izmantošanu.

35 Līdz ar to pirmais pamats ir jāapmierina.

Par otro pamatu

36 Saistībā ar otro pamatu prasītāja Apelācijas padomei pārmet, ka tā esot pārkāpusi *res judicata* spēka vai *non bis in idem* principu un vispārējo tiesību principu *venire contra factum proprium*, kā arī Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 15. panta 1. punktu. Pirmkārt, Anulēšanas nodaļas lēmums tai par labu esot galīgs daļā par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu laikposmā no 2006. gada maija līdz 2011. gada maijam vismaz attiecībā uz laikposmu no 2006. gada maija līdz 2008. gada janvārim. Tādējādi Apelācijas padome neesot varējusi veikt jaunu to pašu pierādījumu vērtējumu, bet tai esot bijis jānoraida personas, kas iestājusies lietā, izteiktais lūgums sniegt pierādījumus par [preču zīmes] izmantošanu kā nepieņemams. Otrkārt,

Apelācijas padome esot nepamatoti secinājusi, ka minētā preču zīme nav tikusi faktiski izmantota attiecībā uz konkrētajām precēm piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas.

37 ITSB tāpat kā persona, kas iestājusies lietā, apstrīd to, ka *res judicata* spēka vai *non bis in idem* principi un vispārējais tiesību princips *venire contra factum proprium* būtu piemērojami administratīvajā procesā tajā. Šie abi lietas dalībnieki arī apstrīd agrākās Kopienas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumu esamību, jo šajā ziņā iesniegtie pierādījumi neesot bijuši pietiekami. Tādējādi pēc maksātnespējas procesa sabiedrības, kas izmanto minēto preču zīmi, ekonomiskā darbība esot izbeigta, jo pēdējie šīs sabiedrības pārskati esot tikuši iesniegti 2004. gadā un tās rūpnīca tikusi slēgta 2007. gadā. Šī rūpnīca jau esot bijusi tuvu slēgšanai, kad kāds investors no Krievijas to 2004. gadā pārpirka. Prasītāja neesot pierādījusi ne faktisku esamību tirgū, ne to, ka “TVR” automašīnas minētajā laikposmā patiešām tikušas pārdotas. Pārāk vispārīga un neuzticama norāde par to, ka 2006. gadā ražošana esot samazinājusies līdz divām vai trim automašīnām nedēļā, neesot pietiekama. Turklāt, ja pierādīta dalība autoizstādēs būtu norāde par esamību tirgū, šāda paraugu izstādīšana, kā piemēram, *TVR Sagaris* izstādīšana autoizstādē Birmingemā (Apvienotā Karaliste) 2004. gadā, nenozīmējot, ka attiecīgā mašīna būtu nodota ražošanai vai pēc šiem pasākumiem būtu tikusi pārdota. Tāpat reklāmas materiāli un paziņojumi presei nepierādot ne to, ka konkrētie modeļi patiešām attiecīgajā laikposmā tikuši pārdoti, ne īstas tirgus daļas esamību. Prasītāja [tad] būtu varējusi iesniegt pārliecinošus pierādījumus par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu, kā, piemēram, konkrētās sabiedrības grāmatvedības pārskatus, apgrozījumus, rēķinus vai citus atbilstošus finanšu pierādījumus.

38 Attiecībā uz otrā pamata pirmo daļu saistībā ar *res judicata* spēka vai *non bis in idem* principu un vispārējā tiesību principa *venire contra factum proprium* neievērošanu ir jāatgādina pastāvīgā judikatūra, kurā ir atzīts, ka *res judicata* spēka princips, atbilstoši kuram tiesas nolēmuma galīgais raksturs nevar tikt apšaubīts, attiecībās starp galīgu lēmumu par iebildumiem un pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu nav piemērojams, jo ir jāņem vērā, pirmkārt, ka ITSB notiekošais process ir nevis tiesas, bet gan administratīvs process un, otrkārt, ka Regulas Nr. 207/2009 attiecīgajos noteikumos, proti, 53. panta 4. punktā un 100. panta 2. punktā, šajā saistībā nekādas normas nav paredzētas (spriedumi, 2009. gada 14. oktobris, *Ferrero*/ITSB – *Tirol Milch* (“TiMi KiNDERJOGHURT”), T-140/08, Krājums, EU:T:2009:400, 34. punkts; 2011. gada 22. novembris, *mPAY24*/ITSB – *Ultra* (“MPAY24”), T-275/10, EU:T:2011:683, 15. punkts, un 2014. gada 23. septembris, *Tegometall International*/ITSB – *Irega* (“MEGO”), T-11/13, EU:T:2014:803, 12. punkts). Kā apgalvo ITSB, tā tas ir arī pretējā gadījumā saistībā ar attiecībām starp procesu, kura rezultātā tiek pieņemts galīgs lēmums par atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu un iebildumu procesu. Tomēr galīgajā lēmumā par atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu veiktos konstatējumus – kad ir jālemj par iebildumiem to pašu lietas dalībnieku starpā, kas attiecas uz to pašu priekšmetu un ir balstīti uz tiem pašiem pamatiem, kā, piemēram, šajā lietā Kopienas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumiem – ITSB nevar pilnībā ignorēt, ar nosacījumu, ka šos konstatējumus vai izskatītos jautājumus nav ietekmējuši jauni faktiskie apstākļi, jauni pierādījumi vai jauns pamatojums. Faktiski šāds apgalvojums ir vienīgi tādas judikatūras īpašā izpausme, saskaņā ar kuru, novērtējot, vai apzīmējumu var reģistrēt, no ITSB agrākajiem lēmumiem izrietošā prakse ir apstāklis, ko var ņemt vērā (šajā ziņā skat. pēc analoģijas spriedumus, “TiMi KiNDERJOGHURT”, minēts iepriekš, EU:T:2009:400, 35. punkts, un “MPAY24”, minēts iepriekš, EU:T:2011:683, 17. punkts).

39 No tā izriet, ka šajā lietā Apelācijas padomei nebija uzticīgi jāseko Anulēšanas nodaļas lēmumā norādītajiem apsvērumiem un secinājumiem. Ja tas tā nebūtu, atsevišķu pārsūdzības procedūru – pirmkārt, no iebildumu iesniegšanas par Kopienas preču zīmes reģistrāciju līdz tās reģistrācijai un, otrkārt, saistībā ar reģistrētas Kopienas preču zīmes atcelšanu un spēkā neesamības atzīšanu – lietderīgā iedarbība tiktu apdraudēta, lai gan to secīga vai vienlaicīga apstrīdēšana atbilstoši Regulai Nr. 207/2009 ir iespējama (šajā ziņā skat. pēc analoģijas spriedumus, “TiMi KiNDERJOGHURT”, minēts 38. punktā, EU:T:2009:400, 36. punkts, un “MPAY24”, minēts 38. punktā, EU:T:2011:683, 18. punkts). Šo vērtējumu apstiprina tas, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu un 57. panta 2. punktu, atkarībā no pieteikuma par atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas

dienas vai no reģistrācijas pieteikuma publicēšanas dienas, piecu gadu laikposmi, attiecībā uz kuriem ir prasīts pierādīt Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu, var atšķirties. Tādējādi šajā lietā, kā atzīst prasītāja, šie laikposmi bija no 2003. gada janvāra līdz 2008. gada janvārim attiecībā uz iebildumu procesu un no 2006. gada maija līdz 2011. gada maijam attiecībā uz atcelšanas procesu, jo šo procedūru priekšmeti nebija pilnībā identiski.

40 Tādējādi prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka Anulēšanas nodaļas lēmums esot galīgs tai par labu daļā par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu laikposmā no 2006. gada maija līdz 2011. gada maijam vai vismaz no 2006. gada maija līdz 2008. gada janvārim.

41 Iepriekš minētie apsvērumi tikpat labi *mutatis mutandis* attiecas gan uz *non bis in idem* principu, kas ir piemērojams vienīgi attiecībā uz sankcijām, tostarp krimināltiesiska rakstura sankcijām šaurā nozīmē vai sankcijām konkurences tiesību jomā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 10. maijs, *SGL Carbon* /Komisija, C-328/05 P, Krājums, EU:C:2007:277, 24.–30. punkts; 2011. gada 21. jūlijs, *Beneo-Orafti*, C-150/10, Krājums, EU:C:2011:507, 68.–70. punkts, un 2012. gada 14. februāris, *Toshiba Corporation* u.c., C-17/10, Krājums, EU:C:2012:72, 94. punkts), gan uz vispārējo tiesību principu *venire contra factum proprium* (šajā ziņā skat. spriedumu "TiMi KiNDERJOGHURT", minēts 38. punktā, EU:T:2009:400, 36. punkts). Šajā saistībā prasītāja velti atsaucas uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 4. punktu, kurā runa ir vienīgi par pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu vai pretprasību saistībā ar pārkāpumu atkārtotu iesniegšanu.

42 Līdz ar to otrā pamata pirmā daļa ir noraidāma kā nepamatota.

43 Attiecībā uz otrā pamata otro daļu ir jāatgādina, ka prasītāja apgalvo, ka tā ir sniegusi pierādījumus par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu saistībā ar precēm, attiecībā uz kurām tā ir reģistrēta un attiecībā uz kurām Iebildumu nodaļa ir atzinusi šādu izmantošanu piecu gadu laikposmā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 15. pantu un Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.), 22. noteikuma 3. punktu, izpratnē, kas ir noteikums, saskaņā ar kuru izmantošanas pierādījumiem ir jāattiecas uz "agrākas preču zīmes izmantošanas vietu, ilgumu, apjomu un veidu".

44 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka preču zīme ir "faktiski izmantota", ja tā lietota atbilstoši tās pamata funkcijai, proti, garantēt to preču vai pakalpojumu identitāti, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču vai pakalpojumu noietu, izslēdzot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir saglabāt ar preču zīmi piešķirtās tiesības. Preču zīmes faktiskās izmantošanas vērtējums jābalsta uz tādu faktu un apstākļu kopumu, ar ko var pierādīt tās faktisku komerciālu izmantošanu, it īpaši izmantošanu, ko attiecīgajā ekonomikas nozarē uzskata par pamatotu, lai uzturētu vai izveidotu preču vai pakalpojumu, ko aizsargā preču zīme, tirgus daļu, šo preču vai pakalpojumu raksturu, tirgus raksturīgās pazīmes, preču zīmes izmantošanas apjomu un regularitāti (spriedumi, 2006. gada 11. maijs, *Sunrider*/ITSB, C-416/04 P, Krājums, EU:C:2006:310, 70. punkts; 2012. gada 19. decembris, *Leno Merken*, C-149/11, Krājums, EU:C:2012:816, 29. punkts, un 2014. gada 17. jūlijs, *Reber Holding*/ITSB, C-141/13 P, EU:C:2014:2089, 29. punkts). Tomēr agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas analīze nevar attiekties vienīgi uz konstatējumu par šīs preču zīmes izmantošanu komercdarbībā, jo turklāt ir jākonstatē faktiska izmantošana saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta formulējumu. Tostarp preču zīmes "faktiskas izmantošanas" kvalifikācija ir atkarīga no attiecīgās preces vai pakalpojuma konkrētajā tirgū iezīmēm. Tādējādi jebkura pierādīta izmantošana komerciālā nolūkā automātiski nevar tikt kvalificēta par konkrētās preču zīmes faktisku izmantošanu (šajā ziņā skat. *Reber Holding*/ITSB, minēts iepriekš, EU:C:2014:2089, 32. punkts).

45 Judikatūrā arī ir ticis precizēts, ka no Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta, lasot tos minētās regulas preambulas 10. apsvēruma un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punkta gaismā, izriet, ka prasības, saskaņā ar kuru agrākai preču zīmei ir jābūt faktiski izmantotai, lai to varētu pretstatīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam, *ratio legis* ir mazināt konfliktus starp divām preču zīmēm, ja vien nepastāv atbilstošs ekonomisks pamatojums agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamībai, kas izriet no preču zīmes faktiskās funkcijas tirgū. Turpretī ar minētajām normām nav paredzēts ne vērtēt uzņēmuma komercdarbības panākumus, ne kontrolēt uzņēmuma ekonomisko stratēģiju, ne arī sniegt aizsardzību preču zīmēm tikai tad, ja to komerciālā izmantošana sasniedz kvantitatīvi nozīmīgu apjomu (skat. spriedumu, 2004. gada 8. jūlijs, *Sunrider*/ITSB – *Espadafor Caba* (“VITAFRUIT”), T-203/02, Krājums, EU:T:2004:225, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Attiecībā uz agrākās preču zīmes izmantošanas apjomu tostarp ir jāņem vērā, pirmkārt, visu izmantošanas aktu komerciālais apjoms un, otrkārt, izmantošanas laikposms, kurā šie izmantošanas akti ir tikuši veikti, kā arī to biežums. Turklāt, lai pārbaudītu, vai agrākā preču zīme ir faktiski izmantota, ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus uz izskatāmo lietu attiecināmos faktorus. Šis vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem. Tātad ar minēto preču zīmi pārdoto preču nelielo apjomu var kompensēt šīs preču zīmes izmantošanas augstā intensitāte vai ievērojams tās izmantošanas pastāvīgums laikā un otrādi. Visbeidzot preču zīmes faktisko izmantošanu nevar pierādīt, pamatojoties uz varbūtībām vai pieņēmumiem, bet tā ir jāpierāda ar konkrētiem un objektīviem pierādījumiem par patiesu un pietiekamu preču zīmes izmantošanu attiecīgajā tirgū (spriedumi, “VITAFRUIT”, minēts 45. punktā, Krājums, EU:T:2004:225, 41. un 42. punkts, un *MFE Marienfelde*/ITSB – *Vétoquinol* (“HIPOVITON”), T-334/01, Krājums, EU:T:2004:223, 35. un 36. punkts).

47 Jāatgādina, ka Apelācijas padome ir secinājusi, ka nav pierādījumu par agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu laikposmā no 2003. gada janvāra līdz 2008. gada janvārim. Proti, ņemot vērā iesniegtos pierādījumus, tā būtībā uzskatīja, ka, pirmkārt, *H.* k-dzes liecība, ko iesniedza pati prasītāja, nedeva nekādas garantijas par objektivitāti un neatkarību; ka, otrkārt, 2006. gadā “sabiedrības *TVR*” situācija bija ļoti nestabila, jo tās ražošanas rūpnīca 2006. gada decembrī tika atzīta par maksātnespējīgu un pēdējā jebkad ražotā *TVR Cerbera* tika pārdota izsolē, nesasniedzot 2006. gada augustā noteikto rezerves cenu (apstrīdētā lēmuma 27. punkts); ka, treškārt, tā kā netika iesniegti pierādījumi par preču pārdošanu ar agrāko Kopienas preču zīmi kopš 2006. gada augusta – kā piemēram, grāmatvedības dokumenti un deklarācijas nodokļu iestādēm –, ar dalību autoizstādēs 2007. un 2008. gadā, pārdošanas cenu publicēšanu 2007. gadā, kā arī ar 2006. gada decembrī, 2007. gada jūlijā un 2008. gada 11. jūlijā publicēto *TVR Sagaris* kritiku šajā ziņā nebija pietiekami (apstrīdētā lēmuma 28. un 29. punkts). Kopumā šie elementi nesniedza nekādu informāciju par Apvienotajā Karalistē vai citur pārdoto preču ar agrāko Kopienas preču zīmi apjomu, ne arī pierādījumus par izmantošanu, kas varētu radīt vai saglabāt attiecīgo preču noietu kopš 2006. gada vasaras (apstrīdētā lēmuma 30. punkts).

48 Tādējādi Apelācijas padome ir noraidījusi Iebildumu nodaļas apsvērumus par pretējo – kuri attiecās uz šo pašu laikposmu un ņemot vērā tos pašus pierādījumus –, saskaņā ar kuriem šie elementi, kopumā vērtējot, būtībā ļāva pietiekami konstatēt agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu attiecībā uz “sporta automašīnām, kā arī to rezerves daļām”, jo tajos ietvertā informācija, tostarp no presē publicētajiem rakstiem un cenu sarakstiem, sniedza pietiekamas norādes par [attiecīgo] laikposmu, kā arī šīs izmantošanas vietu, tostarp Apvienotajā Karalistē. Pat ja prasītāja nav iesniegusi rēķinus vai pārdošanas rādītājus, 2006. gada 18. oktobra *BBC* rakstā esot sniegta norāde attiecībā uz agrākās Kopienas preču zīmes izmantošanas apjomu, ciktāl tajā ir minēts, ka 2006. gada aprīlī pasūtījumi samazinājās no divpadsmit uz divām automašīnām nedēļā. Iebildumu nodaļa no tā secināja, ka šie dokumenti, kopumā vērtējot, bija atbilstoši minimālajam prasītajam kritērijam, lai pierādītu agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu norādītajā laikposmā (Iebildumu nodaļas lēmuma 4. lappuse).

49 Tāpat attiecībā uz laikposmu no 2006. maija līdz 2011. maijam Anulēšanas nodaļa konstatēja, ka, pat neesot rēķiniem un pierādījumiem par apgrozījumu, bija citi dokumenti, kā, piemēram, presē kā neatkarīgos informācijas avotos publicētie raksti, tarifi, automašīnu tehniskās specifikācijas, kā arī agrākās Kopienas preču zīmes reklāmas presē un specializētajos žurnālos, kas pierādot, ka minētā preču zīme "pēdējo gadu laikā" esot tikusi faktiski un nopietni izmantota tirgū komerciālā nolūkā (Anulēšanas nodaļas lēmuma 36. un 37. punkts). Attiecībā uz izmantošanas apjomu, lai gan katalogos un presē publicētajos rakstos nebija sniegta informācija par faktiski pārdoto preču skaitu, liels skaits ar agrāko Kopienas preču zīmi apzīmēto automašīnu esot ticis piedāvāts minētajos katalogos un šie raksti daļā attiecīgā laikposma esot bijuši pieejami vismaz Apvienotajā Karalistē. Tādējādi vispārīgi šie pierādījumi ļaujot secināt noteiktu šīs izmantošanas apjomu un to, ka tā neesot vienīgi simboliska (Anulēšanas nodaļas lēmuma 38. un 39. punkts) attiecībā uz tām pašām precēm (Anulēšanas nodaļas lēmuma 42.–44. punkts).

50 Šajā ziņā vispirms ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru Apelācijas padome neesot ņēmusi vērā Anulēšanas nodaļas lēmumā izklāstīto vērtējumu, ciktāl tas attiecas uz tiem pašiem pierādījumiem un ciktāl pastāvēja saikne starp atbilstošajiem laikposmiem attiecīgi no 2006. gada maija līdz 2008. gada janvārim. Proti, pirmkārt, ITSB vispārējais pienākums ņemt vērā tās agrāko lēmumu pieņemšanas praksi neskar tās pienākumu vērtēt agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu, ņemot vērā iebildumu iesniedzējas iesniegtos pierādījumus un faktiskos apstākļus par katru konkrēto gadījumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Reber Holding*/ITSB, minēts 44. punktā, EU:C:2014:2089, 46. punkts). Tādējādi tas nenozīmē, ka šajā lietā Apelācijas padomei būtu bijuši saistoši Anulēšanas nodaļas apsvērumi vai ka tā nevarēja izdarīt citus secinājumus attiecībā uz agrākās Kopienu preču zīmes faktiskas izmantošanas esamību (skat. iepriekš 38. punktā minēto judikatūru), vēl jo vairāk tādēļ, ka šī izmantošana bija jāpierāda attiecībā uz diviem atsevišķiem laikposmiem, pat ja tie daļēji pārklājās. Otrkārt, kā norāda ITSB, tas vien, ka Apelācijas padome pirms sava lēmuma pieņemšanas gaidīja atcelšanas procesa beigas, ir pietiekami, lai konstatētu, ka tā uzskatīja par nepieciešamu ņemt vērā Anulēšanas nodaļas lēmumu.

51 Tomēr Apelācijas padomes vērtējums izriet no nepareizas Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 15. panta 1. punktu un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punktu, interpretācijas, kā arī nepareiza pierādījuma spēka vērtējuma attiecībā uz visiem atbilstošajiem pierādījumiem.

52 Attiecībā uz izmantošanas ilgumu ir jau ticis nospriests, ka Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētās sankcijas ir piemērojamas tikai attiecībā uz preču zīmēm, kuru faktiskā izmantošana tikusi apturēta uz nepārtrauktu piecu gadu laikposmu. Tādējādi, lai izvairītos no minētajām sankcijām, ir pietiekami, ka preču zīme ir faktiski izmantota tikai daļā šī laikposma (spriedumi, 2007. gada 8. novembris, *Charlott*/ITSB – *Charlo* ("Charlott France Entre Luxe et Tradition"), T-169/06, EU:T:2007:337, 41. punkts; 2008. gada 16. decembris, *Deichmann-Schuhe* /ITSB – *Design for Woman* ("DEITECH"), T-86/07, EU:T:2008:577, 52. punkts, un 2012. gada 8. marts, *Arrieta D. Gross*/ITSB – *International Biocentric Foundation* u.c. ("BIODANZA"), T-298/10, EU:T:2012:113, 58. punkts). Tāpat Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punktā ir paredzēts izmantošanas ilguma kritērijs, neprasot pierādīt tās turpinātību piecu gadu termiņa laikā, un to nošķir tostarp no izmantošanas apjoma un veida kritērijiem, kuri, vienīgi kopumā vērtējot, ļauj konstatēt agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu. Proti, vienīgi ņemot vērā visus elementus, kas iesniegti vērtēšanai Apelācijas padomē, ir jārodas iespējai pierādīt minēto izmantošanu (šajā ziņā skat. pēc analoģijas spriedumu, 2013. gada 16. septembris, *Avery Dennison*/ITSB – *Dennison-Hesperia* ("AVERY DENNISON"), T-200/10, EU:T:2013:467, 85. un 86. punkts un tajos minētā judikatūra).

53 Tādējādi piecu gadu termiņa paredzēšana Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktā un 15. panta 1. punktā nenozīmē, ka agrākās preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumi būtu jāsniedz atsevišķi par katru ar minēto termiņu aptverto gadu, bet pietiek pierādīt, ka, ņemot vērā visus faktorus, kas attiecas uz šo lietu, vismaz daļā minētā laikposma šī preču zīme tikusi izmantota nevis vienīgi simboliski, bet faktiski un ar mērķi radīt vai saglabāt konkrēto preču un pakalpojumu noietu. Turklāt,

ja būtu citādi, tādā lietā kā šī pamatlieta pārejošas finanšu grūtības, kas ierobežotā laikposmā traucē agrākās preču zīmes izmantošanu, lai gan tās īpašnieks plāno turpināt izmantot minēto preču zīmi tuvā nākotnē, varētu būt pietiekami, lai tai vairs neļautu iebilst identiskas preču zīmes reģistrācijai.

54 Šajā lietā, ņemot vērā visus prasītājas iesniegtos pierādījumus gan Iebildumu nodaļā, gan Apelācijas padomē, ir jānorāda, ka agrākās Kopienas preču zīmes izmantošana pati par sevi ir pierādīta vismaz līdz 2006. gadam.

55 Pat ja rakstiskā liecība pati par sevi nav uzskatāma par šajā ziņā pietiekamu pierādījumu, tajā tomēr ir minēts attiecīgo dokumentu no neatkarīgiem avotiem klāsts, tostarp Vikipēdijas interneta vietnes izraksts, kurā izklāstīta sporta automašīnu "TVR" ražotājas *TVR Motors Company Ltd* vēsture un kurā norādīts līdz 2006. gadam ražoto modeļu saraksts, kuru starpā minēti arī *TVR Tuscan* un *Sagaris*; divi raksti par ražotāju *TVR*, kas publicēti *BBC* interneta vietnē 2006. gada 18. oktobrī un 2007. gada 22. februārī; raksti par modeļiem *TVR 350C* un *TVR Sagaris*, kas publicēti specializētajos žurnālos 2003. gada jūnijā, 2005. gada aprīlī, 2006. gada decembrī un 2008. gada jūlijā; katalogi, kuros attiecīgi norādīti modeļi *TVR Tuscan*, kas ražoti no 1999. līdz 2006. gadam, un *TVR Sagaris*, kas ražoti no 2004. līdz 2006. gadam, un katalogs, kurā izklāstītas *TVR Tuscan* tehniskās specifikācijas un pārdošanas cenas Apvienotajā Karalistē.

56 Tādējādi iepriekš 55. punktā norādītie dokumenti pierāda agrākās Kopienas preču zīmes izmantošanas esamību attiecībā uz sporta automašīnām *TVR* vismaz no 2003. janvāra līdz 2006. gada decembrim, proti, būtiskā daļā piecu gadu laikposma, kas beidzas 2008. gadā, ko pašu par sevi neapstrīd ne ITSB, ne persona, kas iestājusies lietā.

57 Attiecībā uz šīs izmantošanas vietu, veidu un apjomu ir jānorāda, ka konkrētais tirgus attiecas uz augstas klases automašīnu ražošanu un pārdošanu, kuru tehniskajā specifikācijā nav paredzēta ikdienas parasta braukšana pa ceļiem un kuru pārdošanas cena pārsniedz lielākās daļas privātajai izmantošanai paredzēto automašīnu cenu. Ir plaši atzīts, ka šo tirgu bieži raksturo relatīvi maz attīstīts pieprasījums, ražošana pēc specifiska pasūtījuma un ierobežota skaita automašīnu pārdošana, kā to arī apstiprina *BBC* 2006. gada 18. oktobra raksts (skat. apstrīdētā lēmuma 27. punktu). Tādējādi grāmatvedības dokumentu iesniegšana, kuros atspoguļoti pārdošanas rādītāji vai rēķini, nešķiet nepieciešama, lai konstatētu konkrētās preču zīmes faktisku izmantošanu. Savukārt no lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem (skat. iepriekš 55. punktu), no kuriem vairāki ir publicēti internetā un katalogos, skaidri izriet, ka *TVR* modeļi no 2003. līdz 2006. gadam tikuši pārdoti vismaz Apvienotās Karalistes teritorijā, kas ir pietiekami no teritoriālā viedokļa (šajā ziņā skat. spriedumu *Leno Merken*, minēts 44. punktā, EU:C:2012:816, 50. un 54. punkts) un kas liecina par agrākās Kopienas preču zīmes izmantošanas veidu un relatīvi vērā ņemamo apjomu šajā laikposmā. Turklāt 2007. gada jūlija un 2008. gada publikācijas pierāda, ka minētā preču zīme tikusi sabiedriski apspriesta ar mērķi atsākt modeļa *TVR Sagaris* ražošanu un pārdošanu (skat. arī apstrīdētā lēmuma 28. punktu un 29. punktu *in fine*).

58 Ņemot vērā šos apsvērumus, pretēji tam, ko norāda Apelācijas padome, un tam, ko apgalvo ITSB un persona, kas iestājusies lietā, nav iespējams uzskatīt, ka agrākās Kopienas preču zīmes izmantošana konkrētajā laikposmā bija vienīgi simboliska un ka minētā preču zīme nav tikusi izmantota ar mērķi radīt vai saglabāt sporta automašīnu *TVR* noietu. Šajā ziņā tas, ka minēto automašīnu ražošana un pārdošana 2006. gadā samazinājās un ka to ražošana tika izbeigta 2006. gadā Apvienotajā Karalistē esošās rūpnīcas maksātnespējas dēļ, nav pietiekami, lai izdarītu pretēju secinājumu, ņemot vērā minētās preču zīmes īpašnieces pierādītos centienus atsākt sporta automašīnu ražošanu un tās komercdarbību 2007. un 2008. gada laikā. Tādējādi arī jānoraida apstrīdētā lēmuma 29. punktā izklāstītais Apelācijas padomes apgalvojums – saskaņā ar kuru finanšu grūtības, kas skāra agrākās Kopienas preču zīmes izmantošanu, nekliedēja šaubas par tās izmantošanu pēc 2006. gada vasaras –, jo šajā apgalvojumā nav ņemts vērā tas, ka Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta un 15. panta 1. punkta izpratnē (skat. iepriekš 52. un 53. punktu) ir pietiekami, ka preču zīme būtu bijusi faktiski izmantota vismaz daļā piecu gadu laikposma. Visbeidzot ir jāatgādina, ka judikatūrā ir atzīts, ka ar

minētajām normām nav paredzēts ne vērtēt uzņēmuma komercdarbības panākumus, ne kontrolēt uzņēmuma ekonomisko stratēģiju, ne arī sniegt aizsardzību preču zīmēm tikai tad, ja to komerciālā izmantošana sasniedz kvantitatīvi nozīmīgu apjomu (skat. iepriekš 45. punktu).

59 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Apelācijas padome ir nepamatoti noraidījusi iebildumus, pamatojoties uz to, ka iebildumu iesniedzējs nebija pietiekami pierādījis agrākās Kopienas preču zīmes faktisku izmantošanu.

60 Tādējādi ir jāapmierina arī otrā pamata otrā daļa.

61 Tā kā pirmais pamats un otrā pamata otrā daļa ir apmierināta, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ pilnībā.

62 Attiecībā uz prasītājas otro prasījumu, kas vērsts uz to, lai panāktu, ka Vispārējā tiesa noraida personas, kas iestājusies lietā, prasību atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 65. panta 3. punktā Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt Apelācijas padomes vērtējumu un arī veikt vērtējumu, par kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli. Līdz ar to grozīšanas pilnvaru īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārbaudes, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums Apelācijas padomei bija jāpieņem (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, Krājums, EU:C:2011:452, 72. punkts).

63 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka Apelācijas padome apstrīdēto lēmumu ir balstījusi vienīgi uz apstākli, ka agrākās Kopienas preču zīmes faktiska izmantošana nav tikusi pierādīta, neveicot sajaukšanas iespējas starp konfliktējošajām preču zīmēm vērtējumu Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Tāpēc šāds vērtējums nav Vispārējā tiesā izskatāmā strīda priekšmets. Šajos apstākļos Vispārējai tiesai nav jāveic šīs sajaukšanas iespējas vērtējums atbilstoši tās [lēmumu] grozīšanas pilnvarām, un tādējādi prasītājas otrais prasījums ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

64 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

65 Tā kā ITSB un personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas otrās padomes 2013. gada 14. maija lēmumu lietā R 823/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Muadib Beteiligung GmbH* un *TVR Italia Srl;*

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) ITSB un *TVR Italia Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 15. jūlijā.

[Paraksti]